PRAYER REQUESTS

- Pray for spiritual revival in our church.
- Pray for all our church families, Ministers & Ministries
- Pray for PFGA missionary work in Bihar (Purnea Dist) and members who financially support.
- Pray for the sick - members of our Church and outside of our Church - Pastor Aunty, Joel, Jonathan, Abraham Cherian, Pr. Varghese Muttathil, Abraham P George,
- Pray for the unsaved ones, near and around.

- Pray for the City, State, Nation and for India
- Pray for Christians tortured in North Korea, Middle East and in different parts of India - Jharkhand, U.P. Chattisgarh, Karnataka, AP and different parts of the world.
- Pray for the mission trip of Dr. Koshy Vaidyan

Availability of articles are required to continue with the publication of PFGA VOICE Newsletter. Please email or text your articles to pfgavoice@gmail.com

BIRTHDAYS IN June

Name	Date	Name	Date
Zachariah Thomas	02	*Pastor P.C. Chandy*	13
Kenneth Soondar	04	*Sunil George*	15
Susan Daniel	06	*Pastor. Roy Daniel*	15
Jeremiah George	09	*Marykutty Philip*	22
Thomas Thomas	09	*Jessica Alexander*	23
George Mathew	10	*Mathew Chacko (Joshi)*	23
Sarah Varughese	10	*Varghese John*	24
Joab Alexander	11	*Susamma Varghese*	27
Johnson Varghese	12	*Anita Maria Thomas*	28

WEDDING ANNIVERSARIES

Mr & Mrs. Raina Mathew	04	*Mr & Mrs. Joy T. Daniel*	20
Mr & Mrs. Abraham Thomas	07	*Mr & Mrs. Saji P. Thomas*	28
Mr & Mrs. K.J. Abraham	12	*Mr & Mrs. Alexander Chandy*	29

"The writer of each article is responsible for his/her point of view"

Please send your suggestions, feedbacks, prayer requests, stories, poems, and articles to pfgavoice@gmail.com

PFGA VOICE

Monthly Newsletter of THE PHILADELPHIA FULL GOSPEL CHURCH - PHILADELPHIA

Glorious Service in Philadelphia since October 1980 Issue # 45 June 2017

I Will Build My Church

Dr. Jose K. George

When we hear the word church, immediately a building or a group of people under a banner come to mind. Only 3 times the word church is found in the gospels, in Mathew 16 and18. Paul has extensively used and explained the term well. Instead of church, Jesus regularly uses the term disciple, 234 times in gospels. Another term is Kingdom of God. The coming of Jesus inaugurated the Kingdom of God or rule of God on earth. The community of disciples, i.e., the church, show the rule of God on this earth today, partially. These three terms Church, Disciples, Kingdom of God are fundamental in this connection.

Church is the gathering of a community, pledged to obey the will of God; they depend on Jesus, committed to His understanding of God and of His purpose. It is a gathering together in fellowship of the followers of Jesus; not for any social needs but to fulfill the commandments of the Lord Jesus. Today the peripheral needs dominate the church than the spiritual needs.

In Mt 18:17 the church is a local body of limited size exercising discipline over its members, and capable of excluding those not willing to accept the kingdom laws. The first occurrence of Church in Mt 16:17, 18 refers to the universal Church. The Church thus founded is assured of divine protection: the gates of Hades shall not prevail-the forces of underworld; even the power of death (1 Co 15:26). The church will weather the storms of the last days, the last desperate attacks of evil before the End.

The church is an extension or continuation of the incarnation of Christ: as Christ's physical body was at His disposal during His earthly ministry, so the church is at His disposal now. Jesus uses the church as His instrument to establish the Kingdom of God. A king is nothing without a people over whom to rule. The historical church on earth is an extension of the historical Jesus incarnated on this earth 2000 years ago.

In Mark 4:11 Jesus makes clear that the disciples are insiders in the Kingdom of God and they understand the word of God, others are outsiders and the great truth to them are only parables. Ability to understand is not superior intellect but personal loyalty and personal attachment to Jesus. Jesus seeks this attachment with the disciples. Kingdom of God does not mean territory or people ruled over; it means the action of the king in ruling. This kingship cannot operate in a vacuum; it is as people accept the rule of God in life that it is realized.

That church is an eschatological body. Leaving Egypt and accepting the law makes Israel a people. Conversion and obedience to the Lordship of Jesus makes one member of the church. The final state of the church is uninterrupted communion in heaven, in fullness of life (Rev 7:15-17). The church triumphant is in the immediate Presence of God. The interim church, between incarnation of Christ and End of the world, shall share the discipline of life in a vale of weeping and joy, knowing both the peace and the desolation of faith. 2

What appears to be an interlude, peripheral to God’s purposes, becomes central and indispensable. Church is a group of people living in this world between resurrection and Second Coming, and therefore share many characteristic with a nation, a university, and other institutions. It needs some form of organization on earth as a society. On that journey it took characteristics which are entirely peripheral to its essential nature. So church as an organized society, will sometimes appear central and sometimes peripheral to the purpose of God.

The church today on earth, bearing the cross, is expressing in its disciplined and triumphant life, share the very nature of its Lord; this is not in any sense peripheral but central. Yet it is in its wilderness journey that it acquires the death and life of Jesus. “Always bearing about in the body the dying of the Lord Jesus ....” (2 Co 4:10). It is the relation between the humiliated and glorified Jesus to the now humiliated and one day to be glorified church.

കഴുത മറന്നുപോയ സത്യം.

അന്ന് യെരുശലേം ദൈവാലയത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു പുറത്തു കയറി യാത്ര ചെയ്ത കഴുത തിരിച്ചു വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ, ആ കഴുത അമ്മയോട് പറഞ്ഞു അമ്മേ ഞാൻ ഇന്ന് യെരുശലേം ദൈവാലയത്തിലേക്ക് പോയപ്പോൾ തെരുവോരങ്ങളിൽ എല്ലാവരും എന്നെ കണ്ടു കുമ്പിടുകയും ആർപ്പു വിളിക്കുകയും, ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആ അമ്മ പറഞ്ഞു. അത് നിന്നെ കണ്ടിട്ടല്ല, നീ വഹിച്ച ആ യേശുക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടിട്ടാണ്. അതിൽ സംശയം തോന്നിയ ആ കഴുത പിറ്റേ ദിവസം ആ യെരുശലേം ദൈവലയത്തിന്റെ തെരുവോരങ്ങളിൽ പോയി നോക്കി. അപ്പോൾ ആരും തന്നെ ആ കഴുതയെ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ, കുമ്പിടുകയോ, ബഹുമാനിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല, ജനങ്ങൾ കല്ലെറിഞ്ഞു ഓടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതുപോലെ തന്നെ ആണ് യേശുക്രിസ്തു ഇല്ലാത്ത നമ്മുടെ അവസ്ഥ. യേശുക്രിസ്തു ഇല്ലെങ്കിൽ നമ്മൾ ഒന്നുമല്ല, ഒന്നുമില്ല. നാമും ഇതുപോലെയല്ലേ? നമ്മുടെ അറിവ്, സ്ഥാനം, ബഹുമതി, അംഗീകാരം, ധനം, ഇതൊക്കെ നമ്മുടെ പ്രയത്നം കൊണ്ട് മാത്രം ലഭിച്ചവയാണെന്ന് നാം അഹങ്കരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം കൂടെയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതൊക്കെ ലഭിക്കുമായിരുന്നുവോ? തിരിച്ചറിയാം ഈ യാഥാർഥ്യം.

A son took his old father to a restaurant for an evening dinner. Father being very old and weak, while eating, dropped food on his shirt and trousers. Other diners watched him in disgust while his son was calm.`

After he finished eating, his son who was not at all embarrassed, quietly took him to the washroom, wiped the food particles, removed the stains, combed his hair and fitted his spectacles firmly. When they came out, the entire restaurant was watching them in dead silence, not able to grasp how someone could embarrass themselves publicly like that. The son settled the bill and started walking out with his father.

At that time, an old man amongst the diners called out to the son and asked him, “Don’t you think you have left something behind?”. `The son replied, “No sir, I haven’t”.`

“The old man retorted, “Yes, you have! You left a lesson for every son and a hope for every father”. The restaurant went silent.`

Moral: To care for those who once cared for us is one of the highest honors. We all know, how our parents cared for us for every little thing. Love them, respect them, care for them because they have brought you to this unique world.

Wish you all a Blessed Father’s Day

ക്ഷമിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ (സങ്കീ 32)

നാം മറ്റുള്ളവരോട് ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുന്നത് പാപമാകുന്നു. ആ പാപഭാരം പേറിക്കൊണ്ടു ദൈനംദിനം ജീവിക്കുക എന്നുള്ളത് നാം നമ്മോടു തന്നെ ചെയ്യുന്ന വലിയ അപരാധമാണ്. സംസാരമദ്ധ്യേ പലരും (വിശ്വാസികളായവർ പോലും) പറയുന്നത് കേൾക്കാം, ‘‘എനിക്ക് ആ ആളിനോട് ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്റെ മരണം വരെ എന്നോട് ചെയ്തത് ഞാൻ മറക്കുകയില്ല.’’ മറ്റുള്ളവരോട് വിദ്വേഷവും പകയും ഹൃദയത്തിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അത് നമ്മുടെ ശരീരത്തിനെയും ആത്മാവിനെയും വളരെ ബാധിക്കും. ദാവിദ് അതെക്കുറിച്ച് 32-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ‘‘ഞാൻ മിണ്ടാതിരുന്നപ്പോൾ നിത്യമായ ഞരക്കത്താൽ എന്റെ അസ്ഥികൾ ക്ഷയിച്ചുപോയി. രാവും പകലും നിന്റെ കൈ എന്റെ മേൽ ഭാരമായിരുന്നു. എന്റെ മജ്ജ വേനൽക്കാലത്തെ ഉഷ്ണത്താൽ എന്ന പോലെ വറ്റിപ്പോയി.’’(സങ്കീ.32:3,4) എത്ര ദയനീയമായ ഒരു അവസ്ഥയാണിത്. നാം മറ്റുള്ളവരോട് ക്ഷമിക്കാതെ പകയും വിദ്വേഷവും വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലുള്ള ദോഷം എത്ര ഘനമേറിയതാണെന്ന് നാം ഓർക്കണം. ദാവിദ് താൻ ചെയ്ത പാപ ത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെയാണ് നാം മറ്റുള്ളവരോട് ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുന്ന പാപ വും. ദാവിദ് തന്റെ കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ടായ ആശ്വാസം ഒന്ന് വേറെ തന്നെയായിരുന്നു. ‘‘രക്ഷയുടെ ഉല്ലാസഘോഷം കൊണ്ട് നീ എന്നെ ചുറ്റിക്കൊള്ളും. ഞാൻ നിന്റെമേൽ ദൃഷ്ടിവച്ചു നിനക്ക് ആലോചന പറഞ്ഞുതരും.’’(സങ്കീ.32:7,8). നാം ഭാഗ്യവന്മാരാകുന്നത് ദൈവം നമ്മുടെ ലംഘനങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുകയും പാപത്തെ മറക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ്. നാം ആത്മാവിൽ കപ ടമില്ലാത്തവരാകണമെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരോട് ക്ഷമിക്കുന്നവരാകണം.

നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈ ലോകത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ ക്ഷമിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ച പത്രോസിനോട്, ഏഴു എഴുപതു വട്ടം ക്ഷമിക്കുവാനാണ് പറയുന്നത്. അതിനെ പല വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരുണ്ട്, എന്നാലും എത്രത്തോളം ക്ഷമിക്കണം എന്നതിന്റെ പ്രതീകമായി നാമിതിനെ കണക്കാക്കണം. അവിടെ കർത്താവു പതിനായിരം താലന്ത് ഇളച്ചു കിട്ടിയ ഒരു ദാസന്റെ ഉപമയും പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അധികം താമസിക്കാതെ അവൻ തനിക്കു നൂറു വെള്ളിക്കാശ് കിട്ടുവാനുള്ളവന്റെ തൊണ്ടക്ക് പിടിക്കുന്നതായി കാണാം. (മത്താ.18:21-35) രക്താംബരം പോലെ കടുംചുവപ്പായിരുന്ന നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ കർത്താവ് ക്ഷമിച്ച്, നമ്മെ വിശുദ്ധരാക്കിയപ്പോൾ, കൂട്ടുസഹോദരനോട് ക്ഷമിക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്നാൽ നാം മുകളിൽപറഞ്ഞ ആ ദാസനെക്കാൾ ഒട്ടും ഭേദപ്പെട്ടവരല്ല. കർത്താവു പറയുന്നു, ‘‘നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ സഹോദരനോട് ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവ് അങ്ങനെ തന്നെ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും.’’.

പ്രിയമുള്ളവരേ, നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ യഥാർഥമായ സന്തോഷവും സമാധാനവും അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ, കർത്താവ് നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ നമ്മോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ നാമും മറ്റുള്ളവരോട് ക്ഷമിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇല്ലായെങ്കിൽ നാം മാനസികമായും ശാരീരികമായും രോഗികളായിത്തീരും എന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയമുള്ളവരായിത്തീരുന്നില്ല എങ്കിൽ നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു സാധിക്കുകയില്ല. ദൈവം നമ്മെ തന്റെ മക്കളാക്കിത്തീർത്തതുകൊണ്ട് ദൈവമക്കൾ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങൾ ആണല്ലോ. അവരെ നാം സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ തെറ്റുകളെയും ക്ഷമിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. അതിനായി ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

Psalms 49:10-14 (Insight)

The rich and poor have one similarity: When they die, they leave all they own here on earth. At the moment of death (and all of us will face that moment), both rich and poor are naked and empty-handed before God. The only riches we have at that time are those we have already invested in our eternal heritage. *At the time of death, each of us will wish we had invested less on earth, where we must leave it, and more in heaven, where we will retain it forever. To have treasure in heaven, we must place our faith in God, pledge ourselves to obey him, and utilize our resources for the good of His Kingdom. This is a good time to check up on your investments and see where you have invested the most. Then do whatever it takes to place your investments where they really count.*